

*Jak ví každý, kdo strávil
poblíž kočky jakkoliv dlouhý čas,
kočky jsou ohromně trpělivé
k omezenostem lidského druhu.*

CLEVELAND AMORY

VÝZNAM
TĚLA

UVĚDOMUJTE SI ŘEČ SVÉHO TĚLA

I když už vaše kočka ví, že nejlépe reagujete na slovní interakci, o něco hůře na obličejovou mimiku (viz strana 18) a jste naprosto nemožní ve výkladu pachů, bude pořád výrazně reagovat na vaše vizuální gesta a vyčte hodně z řeči vašeho těla. Je důležité rozumět tomu, jaké zprávy jí svým tělem vysíláte, protože mnohé z nich si nemusíte vůbec uvědomovat.

Všichni jsme zažili ten okamžik, když kočka vkráčí do pokoje, mine všechny milovníky koček, kteří na ni s obdivem zírají a namíří si to přímo k osobě, která se koček bojí, sedí tiše na gauči a snaží se vypadat co nejmenší, jak jen to jde.

Kočka nepotřebuje příliš empatie k tomu, aby pochopila, proč se to děje. Kočka vnímá všechny tyto zírající osoby jako hrozbu. Když se kočky vítají, nezírají na sebe. Kočka, která už v místnosti je, dává najevo svou spokojenost s příchodem návštěvy tím, že se dívá jinam, tím, že zůstává klidně a tiše na místě, přesně jako lidé s ailurofobií.

Vaše fyzická přítomnost může způsobovat, že se kočka cítí nesvá. Když se postavíte, připadáte své drobounké kočce jako mrakodrap. Pokud chcete, aby se trochu uvolnila, snižte se na její úroveň. Když se s vámi snaží komunikovat mňoukáním, usmějte se a umožněte jí, aby vám viděla do obličeje (jehož výraz si nemůže dost dobře prohlédnout, máte-li hlavu v oblacích). Když sedíte, budete možná muset kočku zvednout a dát ji vedle sebe, aby vám byla blíže, jinak ji může děsit, jak jste velcí. Proto nemusí pokaždé zabrat, když si sednete a poklepáváte na gauč.

Pokud vaše kočka zlobila a vy se nad ní tyčíte a chcete jí vyhubovat, není divu, že se dívá nonšalantně jinam, jako by chtěla dát najevo svůj vzdor. Nezapomínejte, že jste pro ni kolosální. Neignoruje vás, ale uklidňuje. Patrně netuší, proč se zlobíte a zvyšujete hlas, ale pohled jinam představuje její pokus, jak konflikt umenšit. Příště, až budete mít nutkání křičet, pamatujte, že nejlepším způsobem, jak žít se svou kočkou harmonicky, je ignorování nechtěného chování a odměňování žádoucího chování, a nikoliv snažit se jí fyzicky a slovně hrozit.

ŘEČ TĚLA – POZDRAV

O kočce toho řeč jejího těla říká mnohem víc než její hlasový projev, víte-li, na co se zaměřit.

Když spolu komunikují dvě kočky, spoléhají se na pach a řeč těla – výrazy tváře, postoj těla, postavení ocasu a pohyb, tvar zornic, pozici uší a vousů. Všechny tyto viditelné znaky vyjadřují rozpoložení kočky.

Řeč těla při pozdravu a prvotním kontaktu je neomylná a dokazuje, že kočky nejsou samotáři. Zdravící se kočky se k sobě přibližují se zdviženými ocasy a běží si vstříc. Když se setkají, vymění si pachy vzájemným třením krků, těl a ocasů.

Když vás vaše kočka vítá se zdviženým ocasem, bude se vám chtít také podívat do obličeje a může se vám tlapkami opřít o nohy, aby na něj lépe viděla. Může také na pozdrav utrousit trylkující zvuk (viz strana 86). Víte, že vás zrovna zdraví – toho otření si nemůžete nevšimnout – ale když uvidíte ten zdvižený ocas, je důležité uvědomit si, že vás kočka ráda vidí. Oplatte jí to třením krku nebo tím, že si kleknete, aby vám viděla do tváře a mohla do krku vetřít svůj pach ona vám.

Ledabylé „ahoj“ následované podrážděným zamručněním, zatímco se vám proplétá sem a tam mezi nohama, rozhodně nepředstavuje uspokojivé přivítání. Po pravdě, je to čiré hulvátství.

Když se vracíte domů, nebo když vaše kočka jen přijde do místnosti a ocas jí vystřelí do vzduchu, je důležité jí dát najevo, že ji vnímáte. Ráda vás vidí, tak její přivítání nepřehlížejte. Věnujte jí celou svou pozornost a vědomě jí pozdravení vraťte slovně i tělesně. Čím více se budete do těchto výjimečných okamžiků zapojovat, tím silnější pouto důvěry mezi vámi vznikne. Tyto sociální interakce jsou životně důležité také pro posílení vazby mezi vaší kočkou a ostatními členy domácnosti. Pokaždé, když ji zdravíte, upevňujete kolektivní soudržnost.

Kočky s těmito nádhernými rituálními projevy nikdy nešetří. My lidé bychom se od nich mohli učit a ujistit se, že zdravíme všechny členy domácnosti naprosto vědomě. Příliš často pozdrav zakřičíme při úprku po schodech, nebo zabručíme, když se svalujeme na gauč, a mnozí rodiče si zvykli na to, že je jejich náctileté děti naprosto ignorují ještě dvě hodiny po svém příchodu.

